

N:o 30.

Ank. till Riksd. kansli den 1 maj 1907 kl. 2 e. m.

Betänkande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge.

I en till bevillningsutskottet hänvisad proposition, n:o 185, har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga ett propositionen bilagdt förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge, så lydande:

1 §.

Vid resa annorledes än med järnväg från Norge till Sverige öfver nedannämnda delar af gränsen vare det, med undantag för spelkort, hvilka äro underkastade såväl stämpelafgift som tull, samt brännvin och sprit jämte därmed beredda drycker äfvensom vin, för hvilka senare varor tull skall erläggas, medgifvet att af till införsel tillåtna, tull underkastade naturalster eller tillverkningar tullfritt och, hvad beträffar socker, jämväl skattefritt medföra följande mindre partier, nämligen:

a) då resa sker öfver de delar af gränsen, som äro belägna mellan gränstationen i Mitandersfors i Värmland och gränsen mellan Värmland och Dalarne samt mellan Ljusnebäcken i Härjedalen och Frostvikens socken i Jämtland:

bröd, alla slag, tillsammans 10 kilogram,

fläsk, alla slag, tillsammans 10 kilogram,

garn, alla slag, tillsammans 5 kilogram,
 kaffe, alla slag, och kaffesurrogat, tillsammans 5 kilogram,
 malt 10 kilogram,
 maltdrycker, alla slag, tillsammans 5 liter,
 risgryn 5 kilogram,
 socker och sirap, alla slag, tillsammans 5 kilogram,
 spannmål, omalen, 40 kilogram,
 „ „, malen, 25 kilogram,
 tobak, oarbetad och arbetad, alla slag, tillsammans 1 kilogram,
 väfnader, alla slag, tillsammans 15 meter, dock icke utöfver ett
 sammanlagdt värde af 25 kronor, samt

andra varor till ett sammanlagdt värde af 20 kronor;

b) då resa sker öfver den del af gränsen, som är belägen mellan
 gränsen mellan Värmland och Dalarne samt Ljusnebacken i Härjedalen,
 eller öfver gränsen mot Frostvikens socken i Jämtland och norr om
 denna belägna orter:

bröd, alla slag, tillsammans 20 kilogram,
 fläsk, alla slag, tillsammans 10 kilogram,
 garn, alla slag, tillsammans 5 kilogram,
 kaffe, alla slag, och kaffesurrogat, tillsammans 5 kilogram,
 malt, 40 kilogram,
 maltdrycker, alla slag, tillsammans 10 liter,
 risgryn 5 kilogram,
 socker och sirap, alla slag, tillsammans 10 kilogram,
 spannmål, omalen, 150 kilogram,
 „ „, malen, 100 kilogram,
 tobak, oarbetad och arbetad, alla slag, tillsammans 1 kilogram,
 väfnader, alla slag, tillsammans 15 meter, dock icke utöfver ett
 värde af 40 kronor, samt
 andra varor till ett sammanlagdt värde af 30 kronor.

Där vara af resande medföres i större myckenhet, än ofvan stadgats,
 skall tull och, hvad beträffar socker, jämväl sockerskatt, enligt hvad
 eljest gäller, erläggas för hela den af varan införda kvantiteten.

Afgiftsfrihet, hvarom i denna § sägs, gäller icke för varor, som
 i handelsafsikt införas vare sig för att i vanlig ordning försäljas eller
 för att utlämnas såsom ersättning för verkställdt arbete, ej heller för
 varor, som af handlande eller för handlandes räkning införas, så vidt
 de äro af de slag, med hvilka han idkar handel.

Resande vare, om tulltjänsteman eller tullbetjänt sådant fordrar,
 skyldig att, jämte uppgift om yrke och hemvist, aflämna en under

edlig förpliktelse afgifven skriftlig försäkran, att de varor, han medför, icke införas i handelsafsikt, på sätt ofvan förmäles. Införas varorna icke för resandes egen räkning, skall sådan försäkran afgifvas af den, för hvilkens räkning de införas. Underlåter någon aflämna dylik försäkran, skola varorna i vanlig ordning tullbehandlas.

2 §.

1. Om i gränstrakterna mellan Sverige och Norge någon äger eller brukar egendom på båda sidor om gränsen och dessa egendomar antingen gränsa omedelbart till hvarandra eller äro så belägna, att afståndet mellan egendomarnas närmaste gränser ej öfverstiger 20 kilometer, må utsäde, kreatur och redskap, som erfordras för den i Sverige belägna egendomens skötsel, tullfritt föras öfver gränsen till Sverige.

2. Varor, som af gränsbefolkningen för hushållsbehof föras från Sverige till Norge för att förädlas genom blekning, färgning, garfning, malning, spinning, väfning eller annan dylik bearbetning eller för reparation och som efter sådan förädling eller reparation återinföras, skola vid återinförseln vara fria från tullumgälder.

Likaså skola varor, som af gränsbefolkningen för hushållsbehof föras från Norge till Sverige för att här undergå sådan förädling eller reparation, om hvilken nyss blifvit sagdt, och därefter till Norge återutföras, vid införseln till Sverige vara fria från tullumgälder.

3. Dragare och fordon, som uppenbarligen användas endast för transport af gods eller personer från Norge till Sverige, äro ej underkastade tullafgifter.

3 §.

Till förekommande af missbruk af de i 1 och 2 §§ gjorda medgifvanden äger generaltullstyrelsen eller i särskildt fall tullmyndighet vid gränsen att meddela de närmare kontrollföreskrifter, som kunna anses erforderliga.

Denna förordning skall träda i kraft den 16 maj 1907 och, där icke annorlunda stadgas, lända till efterrättelse till och med den 15 maj 1908; dock att hvad i 2 § är föreskrifvet skall äga tillämpning allenast så länge däremot svarande bestämmelser gälla i Norge.

I den kungl. propositionen har återopats bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för den 26 nästlidne april, hvaraf inhämtas, att chefen för finansdepartementet vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anförde följande:

»Sjöfarten och gränstrafiken mellan Sverige och Norge hafva under den senare delen af unionstiden eller sedan år 1897, då den s. k. mellanrikslagen upphörde att gälla, för Sveriges del reglerats genom årligen, till och med år 1905 utfärdade förordningar, hvilka förklarats skola, där ej annorledes stadgades, lända till efterrättelse till och med den 15 maj påföljande år.

Ur den förordning, som den 16 maj 1906 sattes i stället för den förut i ämnet gällande, uteslötos emellertid bestämmelserna rörande sjöfarten, så att förordningen endast kom att omfatta gränstrafiken mellan de båda länderna. I sammanhang därmed inskränktes i åtskilliga afseenden den förut gällande tullfriheten vid landväga varuförsel mellan rikena.

Med afseende å sjöfarten utfärdades den 11 maj sistnämnda år en särskild nådig kungörelse angående de rättigheter, som i Sverige tillkomma norska fartyg och båtar, enligt hvilken kungörelse sådana fartyg och båtar fränkants rätten till kustfart i svenskt farvatten för tiden från och med ingången af augusti månad 1906 äfvensom rätten till fraktfart å insjöar, floder eller kanaler i vidsträcktare mån än den, som tillkommer äfven andra nationers fartyg, hvaremot norska fartyg och båtar i öfrigt bibehållits vid dem förut tillkommande rättigheter och förmåner.

I sammanhang med upphäfvandet af den tullfria varuförseln i vissa fall öfver Svinesund och Idefjorden, hvarom jämväl förut bestämmelser meddelats i gränstrafikförordningarna, utfärdades, likaledes den 11 maj nästlidet år, till lättnad för trafiken öfver dessa vatten en särskild nådig kungörelse rörande varuförseln därstädes.

Bestämmelser, motsvarande den, som genom nämnda författningar stadgats i fråga om gränstrafiken och sjöfarten med Norge, gälla numera äfven i Norge.

Förenämnda förordning den 16 maj 1906 angående gränstrafiken mellan Sverige och Norge har, i likhet med föregående gränstrafikförordningar fastställts att gälla endast för ett år, eller till och med den 15 maj 1907, därvid tillika föreskrifvits, att hvad i förordningens 2 § är stadgadt rörande tullfri varuförsel i vissa fall skall äga tillämpning allenast så länge däremot svarande bestämmelser gälla i Norge.

Då någon förändring icke inträdt i de förhållanden, som rådde,

då sistnämnda förordning utfärdades, saknas nu anledning att ifrågasätta någon ändring vare sig i de i nyssnämnda förordning innefattade bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge eller i den form, hvarunder dessa bestämmelser meddelats. Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att antaga ett förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge af enahanda lydelse med nu i ämnet gällande författning, att träda i kraft den 16 nästkommande maj och, där icke annorlunda stadgas, lända till efterrättelse till och med den 15 maj 1908; dock att hvad i 2 § är föreskrifvet skall äga tillämpning allenast så länge däremot svarande bestämmelser gälla i Norge.»

Ifrågavarande författningsförslag är af enahanda lydelse med nu gällande förordning i ämnet, och hemställer bevillningsutskottet, som icke funnit något att erinra mot propositionen,

att förevarande, af Kungl. Maj:t framlagda förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge måtte af Riksdagen antagas.

Stockholm den 1 maj 1907.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
